

Geszler Mária

1941-ben Budapesten született.

1966-ban végzett az Iparművészeti Főiskolán, kerámia szakon. Mestere Csekovszky Árpád volt. Ezután tíz évig gyári tervezőként, jelenleg önállóan, saját műhelyében dolgozik.

1982 óta tagja a Nemzetközi Kerámia Akadémiának (A. I. C.).

Szombathelyen él.

Önálló kiállításai:

1966 Hódmezővásárhely, Tornyai János Múzeum

1969 és 1971 Szombathely, Savaria Múzeum

1973 Budapest, Mednyánszky terem

1975 Szeged, Gulácsy terem

1977 Pécs, Színház téri terem

Kőszeg, Zwinger

1978 Joanneum, Gráz

1979 Sárvár, Vár

1980 Budapest, Csók Galéria
Szófia, Magyar Intézet

1981 Hamburg, Galerie Rau

1982 Budapest, Budavári Iparművészeti Bolt

Csoportos kiállítások:

Erfurt, Minszk, Moszkva, Graz, Miláno, Faenza, Vallauris,
Hamburg, München, Paris.

Díjak:

1974 Erfurt, Quadriennale II. díj

1975, 1978 és 1982 Pécs, Kerámia Biennale III., II. és
II. díj

1979 Munkácsy díj

1982 Vallauris, Nemzetközi Kerámia Biennale ezüstérem

1982 Művészeti Alap nivódija

Mindenekelőtt örömmel üdvözöljük a Kiállítási Intézmények kezdeményezését, hogy külföldi rendezvényeken kitüntetett művészeink munkáit itthon bemutattja.

Régi adósságunk a túlzásoktól megszabadított tárgyilagos kép, kortárs művészetünk fejlődésének, változásainak elfogulatlan megítélése. Keramikusaink, akik örvényes vizekre hajóztak az utóbbi években és csónakjukat több sziklás, zátonyos part valamelyikén kellene kikötöniök, ugyan csak megértek helyzetük józan tisztázására. Mert választhatnak, saját kockázatukra a külföldi sikerek lehetősége és a csaknem biztosan vele járó hazai szakmai kirekesztettség, a honi babérok, a képzőművészeti háttérterületekre kacsintgatás, vagy a keramikusszerép őszinte vállalása között. De ki igazít útba az információ áramlásának kusza egyenlőtlensége, aránytalansága, a kellően meg nem emésztett múlt és az irreális jövőt kergető tévhit motiválta közegben?

Lassan közhely, hogy keramikusaink sok díjat nyertek.

A díjakról egy-egy cikk, rövid hír tudósít.

De ismerjük-e e díjazott munkákat? Megjelennek e hazai bemutatóinkon is? Tartogatnak e valamiféle tanulságot megjelenésük, mondanivalójuk újdonságával? Belesimulnak e abba a folyamatba, melyet hazai kerámiának gondolunk? Vagy tüntetően különböznek attól?

Csupa kérdőjel.

Választ csak a bemutatóktól remélhetjük, ahol a tárgyak önmagukról vallanak.

Ezen első ilyen alkalommal két fiatal művész állítja ki kerámiáit.

Közös szereplésük véletlen. Együtt pályáztak a francia Vallaurisban és ott mindkettejüket kitüntették. Így kerültek itt egymás mellé.

Aki közelelről ismeri a két művész munkáit, stílusát, aligha gondolna rokonságra köztük.

Geszler Mária csapongó fantáziájú álmodozó. Minden munkáját életnek képzeletbeli színterére szánja, szinte élő szereplőnek. Úgy is beszél róluk (velük), mintha élénének. Munkamódszere is gyors, spontán, utólag semmit sem kozmetikázó. Még a komoly figyelmet igénylő szitanyomott porcelánjai is tükrözik a naív hevességet.

Fekete László az ellentéte. Sziklás tájon, nehezen növe fák görcsös-köteges törzsére emlékeztető téralakzatokat épít. Lassan egymásra rétegzett gyűrűkből. Mint csiga építi saját házát. A fegyelmezett, fontolva épített struktúra, nyugtalan, befelé forduló indulatok formáit zárja görcsös foglatba.

Távoli környezetben, idegen szem számára mégis egy tőről fakadnak e munkák. Két vallaurisi zsűritag is ezt tanúsította egy beszélgetés alkalmával.

E kiállítás után egyszerűsödnek is, bonyolódnak is kérdéseink. Kaptunk néhány választ és a válaszokból további kérdések eredeznek. Egyszer majd, időben is távol ugyanolyan egyszerűek lesznek e problémák, mint a távoli idegen számára most.

Nekünk azonban a jelenben kell alkotnunk.

SCHRAMMEL IMRE

„Portré: Október” 1982
porcelán, 1360 °C 19x11x5 cm

Fekete László

1949-ben Budapesten született.

1974-ben végzett az Iparművészeti Főiskolán. Mestere Schrammel Imre volt. Azóta önállóan dolgozik és rendszeresen részt vesz hazai és külföldi kiállításokon.

1982 óta tagja a Nemzetközi Kerámia Akadémiának (A. I. C.)

Budapesten él.

Önálló kiállításai:

1975 Budapest, Fészek Klub

1976 Budapest, Műszaki Egyetem

1981 Bécs, Galerie Alte Schmiede

Csoportos kiállítások:

Pécs, Debrecen, Dunaújváros, Rákospalota, Kecskemét, Szolnok, Siklós, Sopot, Faenza, Gent, Vallauris, Bécs, Koppenhága, Hannover, Hamburg.

Díjak:

1982 Vallauris-i Nemzetközi Kerámia Biennále, ezüst-érem

Pécsi Kerámia Biennale, KISZ-díj

GESZLER MÁRIA – FEKETE LÁSZLÓ
KERAMIKUSMŰVÉSZEK KIÁLLÍTÁSA
DOROTTYA UTCAI KIÁLLÍTÓTEREM

1983. május 5–május 28.

Kiadja a Műcsarnok · Ára: 18 Ft

Felelős kiadó: Hidvégi István igazgató

A kiállítást rendezte: Ratkai Ida

A katalógust tervezte: Molnár Kálmán

Fotók – Geszler Mária műveiről: Dallos László

Fekete László műveiről: Kollányi Gyula

MAHIR – Zalai Nyomda Zalaegerszeg 83 1316 o

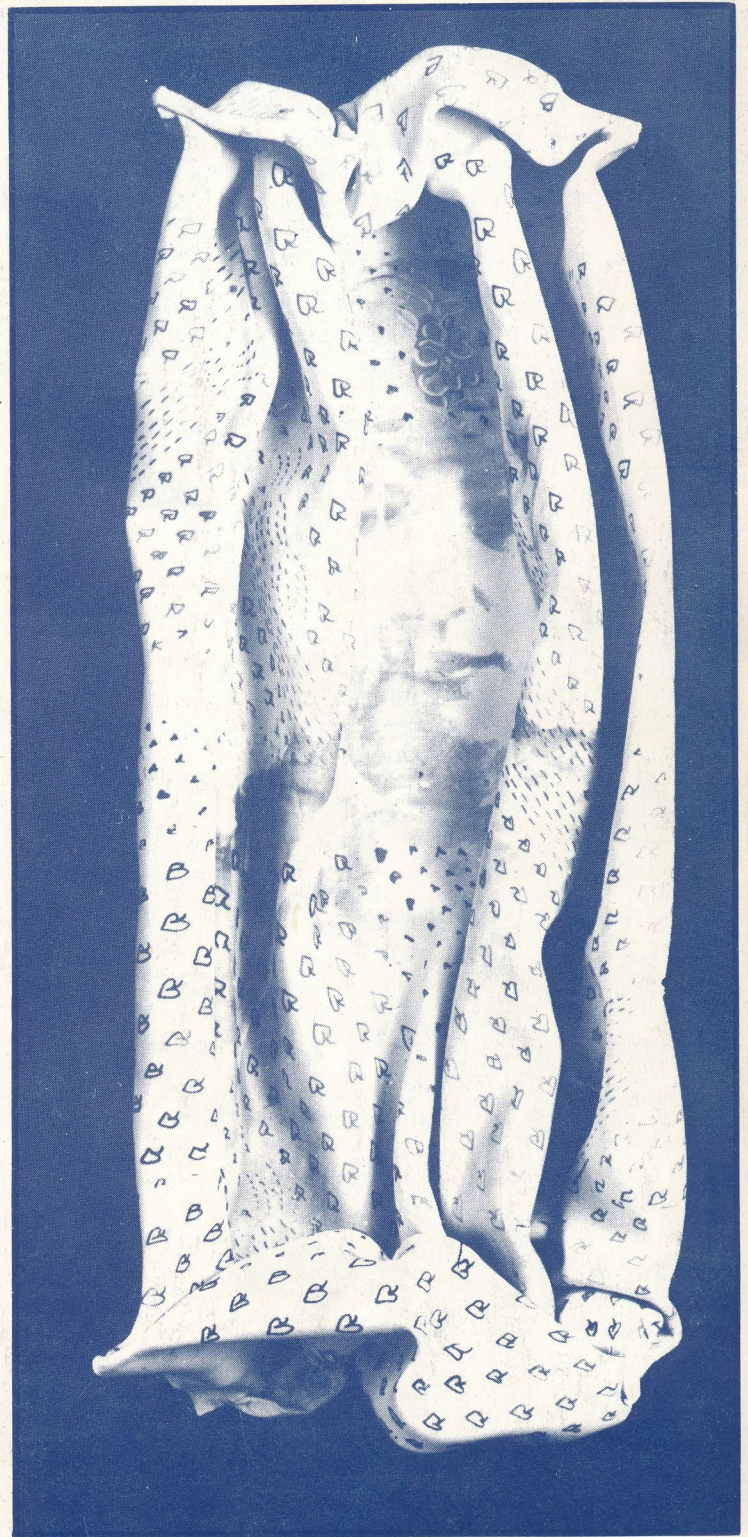

Geszler Mária

„Magányos pad” 1982
porcelán, 1360 °C 31x29 cm

„Függönyön keresztül nézek Rád...”
porcelán, 1360 °C 60x21x14 cm
1982

Fekete
László

